

MAGYAR KURIR

Indult Bétsből, Kedden October' 14 - dik' napján, 1817 - dik esztendőben.

B é t s.

Mehádia mellől az úgy nevezett *Herkules' ferdőiről* írták a' folyó October' 2-dikán, hogy Császár és Császárné ő Felségek *Karansebest* Sept. 30-dikán oda hagyván Oktob. 1-ső napján *Ó-Orsovába* érkeztek, a' hol Császár ő Felsége az *Új-Orsói* Baschát audientziára maga eleibe botsátani méltóztatott, a' melly 2-dikban ment véghez ily pompával és rendtartással: A' Bascha fél órával Császár ő Felsége előtt érkezhén-meg, beszállott az ő Felsége szállása mellett lévő házba. A' szobának közepére, melyben az audientziaadás véghez ment, egy nagy asztal vala tételve, a' hova leterített szőnyegeken mentek ő Felségek kevés kísé-
rőkkel. Az asztalnak egygyik oldalafelől Császár és Császárné ő Felségek, másik oldala felől a' Bascha állott kísé-
rővel. A' beszélgetés egy fertály órát tartott tolmáts segedelmével, mellyközben a' Bascha Török nyakkendőket (Schal), keszkenyöket, 's rózsaját nyújtatott által Császárné ő Felségének. Az ő Felségek' eltávozása után tzukros süteményekkel 's Törökös jó sűrű kávéval kínálták az ő Felségek' kísérőik a' Baschát. Minekelötte a' Bascha valamit befalt volna, azt a' Török szokás szerint, elébb mindenkor meg kellett kostolni a' kísérői közül valamelyiknek. Azután a' Bascha is eltávozott 's által evezett *Uj-Orsovába*. Midőn ő Cs. Kir. Felségek az *Allion* hegye' oldalán lelejtettek volna, a' honnét a' Tö-

rök határról jól láttathattak, *Uj-Orsova* bástyáinak minden ágyui, megnemszünő örvendező durrogással köszöntötték ő Felségeket. —

„Nintsen románosabb vidék, így végzi szavait a' tudósító, mint ezen *Herkules' ferdőinek* iszonyú sivatag de ditső méltóságú, meredek de rengeteg erdőkkel benőtt hegyekkel ékeskedő vidéke. A' barlang' szája, melyben a' híres források találtaknak, oly szoros, hogy mászva lehet bele bémenni: a' belső része jó széles. A' ferdőnek gyógyító ereje pedig bámulásig való, kivált a' testnek erőssítésére 's annak segítésére, hogy az étel jól essék az embernek.

Portugallia és Brasilia.

Lisabonból ismét fegyveres seregek eveztek el *Brasilia* felé. Ezeknek hajóra lett szállittatása, hazájokból eltávozni nem akarván, zendülésre szolgáltatott alkalmatosságot: hanem a' fő vezérnek *Anglus Generális Beresfordnak* befolyása most is szépen helyreállította a' tsendeséget. A' házas katonáknak megengedettett, hogy feleségeiket 's gyermekeiket is elvihessék *Amérikába*.

A' Londoni egygyik újság ilyen kezeségnélkül szükölködő tudósítással bártorkodik szolgálni Olvasóinak: — „A' *Rio-Janeiró*bol jött tudósítások szerint a' Királynak legkissebb szándéka sintsen vissza jöni Európába: sőt azt mondják, hogy *Udvarának* lakhelyét *Rio-Janeiró*bol, minthogy ez, mint nagy kereskedő város, arra nem alkalmas, *Sant-Pau-*

lába akarja által tenni, a' melly onnét egy kevéssé délre, a' *Rio-Janeirói* Kapitányság' határán kívül esik, 's a' hol már egy kastély is találtatik. A' Koronaörökös Princz gyanithatóképpen vissza fog jöni Európába, 's mint Vice-Király Lisbonában fog lakni.

Spanyol Ország.

A' Státus' adósságainak eltörlésére nézve egy biztosság állított-fel *Közönséges Hitel' Juntájának* nevezete alatt, a' melly gyűlés, mint mondják, már elvégezte a' maga munkáját, 's a' következő segedelem kútfejeket jóvállja a' Státus' adósságainak lefizetésére fordíttatni, u. m: az elfoglaltatott 's elfoglaltatandó jószágok' árát, minden megüresülő papi hivatalnak két esztendőig való jövedelmét, a' pálinkára határoztatandó új adót, a' plántatartományokból való jövedelemnek némely részét, a' Majoratusokra, Titulusokra, 's Tisztségekre vetődő taksát, 's több efféléket, milyen lehet a' Státus' adósságának közönséges, 's a' St. Carlos bankójabéli Aktziáknak felebetszerekre való leszállíttatása, 's a' pusztá jószágoknak a' Korona' javára lejendő eladattatása.

Az Európai Hatalmasságok által Bétsben a' Congressuson készült közönséges Kötésnek a' Spanyol Udvar által lett végképpen való ratifikálását ilyen hivatalos hirdetés által jelenti a' *Madridi Ujság*, — „A' Király a' maga öseinek trónusára lett visszatétetődése után hathatós részt venni köteleztetett azon koronának dicsőségében, mellyet néki a' gondviselés a' maga alattvalóinak nemes lelküségére 's vitézsége által megtartott; ő Felsége megszünés nélkül a' jó rendnek helyreállíttatására fordította minden iparkodását, hogy a' hadakozás által okoztatott inségeket elháríthassa: mindazonáltal tsakugyan mind ezek is meg nem nyugtathatták ő Felségét egészen mind addig, míg a' több Hatalmasságokkal egygyütt azokat a' fundamentumokat meg nem erősítette, melyek

a' jövendő időben az ő Felsége jusainak szentséges megsérthetlenségét bátorságba helyhezteszik. Az a' nagy munka azonban, melly az e' végre öszszegyűlekezett Congressus' munkáinak resultatuma vala, oly akadályokat mutatott elő a' maga végrehajtásakor, mellyek annak a' közönséges megzavarodásnak, melybe a' tirannosság és erőszak a' nemzeteket taszította vala, elkerülhetetlen következei valának. Ilyen vala egyebek között a' Spanyol Királyi Hertzegasszonynak a' Hetruriai Királynénak ügye is. A' Király, mint ennek testvér bátyja, nem nézhetett el lágymelegséggel ezt a' fontos és az ő politikájával ily nagyon ellenkező dolgot. *Don Pedro Labrador*, ő Felségének a' Bétsi Congressusra rendeltetve volt követje, az eleibe szabott rendelkezésekkel megegyezőleg eszközöket keresett arra, hogy a' *Hetruriai* Királyné sorsa meghatározassék 's az ő Királyi Felségét illető jusoknak egyéb pontjai is eligazíttassanak, mellyeknek eszközzésében ő annyi belátást és politikai esmerettséget bizonyított, a' mennyi tsak a' környülállásokhoz képest tőle kitelhetett. Végezetre Hertzeg *Cusa-Fernan-Nunez*nek az ő Felsége Párisi Követjének vala az a' szerentséje, hogy ezen fontos alkudozást kívánt végre hajtassa, 's bizonyos kötések által, mellyeket a' Nagy Hatalmasságoknak Követeik Juniusnak 7. 8. 9. és 10-dik napjain a' magok aláírásaik által megerősítettek, tökéletességre vigye. Ezen kötéseknek egyike által ő Felsége a' Bétsi Congressus Aktájába belépvén, az Európai Öszszövetkezésnek tagjává lett. Egy másik kötés által a' Pármai, Piatzentzai, és Guastallai Hertzegségeknek Don Carlos Lajos Infansra (a' Hetruriai Királyné fiára) való visszatérése, 's ugyan ez által a' Királynénak addig való élelmére *Lucca*, 's az egyéb kiszabott jövedelmek, határozattak-meg. Így tehát elvégződött azon tárgynak végső elintéztetése, a' melly

éppen oly nagyon összetsepülődött, mint az ő Királyi Felsége politikájára nézve igen fontos dolog vala, és a' mellyel az ő Felsége atyai gondoskodása az 1814-dik esztendőtol fogva megszűnés nélkül foglalatoskodott.“

Párma Piatzentzia és Guastalla.

A' Pármai újságban ilyen rendelkezés jött-ki: — „*Mi, Mária Ludovika Császári Princzaszszony Austriai Fő Hertzegaszszony, Isten' kegyelméből Pármai Piatzentzai és Guastallai Hertzegaszszony, ideérkezésünktől fogva vettük eszünkbe, hogy sokak alattvalóink között, kivált a' falusiak, gyanithatóképpen valamelly régi szokás szerént, minket a' szabad utzán meglátván előttünk leestek 's letérdepletek, 's ekképpen tiszteletjeket akarván erántunk bizonyítani, istenhez illő tisztelet-tételt tettek. Mi azon jó indulatot, mellyel említett alattvalóink erántunk viseltettek, megesmervén, egyszersmind tulajdon szánkal 's kísérőink által megintettük őket az eránt, hogy ezen hibás szokást hagyják-el: hanem minthogy inté-sünknek nem volt elégséges foganatja, mi pedig az erántunk való czerimonizálásokra nézve egészszen a' mi Felséges Atyánk-nak az Austriai Császárnak Udvaránál bevételve lévő rendtartásokat akarjuk követni, a' hol az efféle térdelések már régen eltöröltettek; 's nem akarván, hogy ezen tisztelet-tételről való további halgatásunk helybehagyásnak lenni gondoltassék, hanem alattva ónkat ezen célzásunk felől, szívünk szerént tudósítani kívánván, mind ezekhezképpent parantsóljuk — 1); hogy egy alattvalónk is, a' ki valamelly dologra nézve előttünk megjelenik, vagy az utzán véllünk szembe találkozik, akár mint Uralkodó, ceremoniai pompás készülettel legyünk akár nem, előttünk le ne térdepeljen — 2)szor; hogy a' Papok ezen akaratunkat, innepi és templomi tanításaik' alkalmatosságával a' tanuló gyermekeknek adják tudtokra, 's egy eszten-*

dőnek lefolyta alatt minden hónapnak első vasárnapján a' templomokban misemondás' alkalmatosságával olvassák-fel — 3)szor; minden Dicasterialis Elölülőink Tisztviselőink, Szerzetes és Világi papjaink, 's a' Státusainkbéli minden polgári és katonatisztjeink, minden előforduló alkalmatosságokkal nyilatkoztassák-ki, hogy e' nekünk meghatározott akaratunk. Költ Hertzegilakó városunkban Pármában September' 10-dikén, az Urnak 1817-dik esztendejében. —“

„*Mária Ludovika.*

Frantzia Ország.

Hogy nem egyéb ámitónál az a' magát XVII-dik Lajosnak kiadó személy, kiről 29-dik Darabunkban említést tettünk, azt tsak ezen Személynek magaviseletéből is gyanítani lehetett. Ugyan is valakik tsak ötöt látták, mind azt az ítéletet hozták felőle, hogy sem testi, sem lelki tulajdonságai Királyi vérből való származásra nem mutatnak. Az egész ember minden pallérozás nélkül valónak mondatik, a' Fatzipő tsinálás mesterségén kívül tsak a' kalapját tudja fején szépen viselni, mellyet ugyantsak mesterség veleletetni, mintha e' volna egyedül való megesmertető jele a' Királyi vérből való származásnak. Azt mindazonáltal mind e' mellett is megadják neki, hogy játékját meglehetősen jádza, és valaki jó letzkéket adhatott neki ravasz plánumának végre hajtására. Nevezetesen arra az ellenvetésre, hogy XVII-dik Lajos megöletett, így szokott felelni: hogy nem halt a' meg a' Templomban, mint a' Világ hiszi, hanem egy esmeretlen gyermeknek holtestét bontzolták fel az övé helyett, ismét vissza adatott ő az ő Népeinek, és most már öseinek jussait visza kívánja szerezni. De mi könnyebb, mint ilyen mindennapi hazugsággal előállani? Kitsoda tehát az valósággal, a' ki illy vakmerőségre merte fejét vetni?

Csak gondolja meg az ember: egy Fa-
 tzipötsinálónak a' fia; *Mathurin Bru-*
neau a' neve; 1784-ben Májusnak 10-di-
 kén a' *Maine* és *Ligeris* Departament-
 jében, *Beaupreau* kerületben *Vezins*
 nevü helységben született. 8 esztendős ko-
 rában árvaságra jutván egy *Delaunay*
 nevü embernél férjnél lévő nénnye *Bru-*
neau Johanna nyakán élösködött, de
 a' ki rossz maga viseletéért ötet, mikor
 szinte 11-edik esztendejében járt, magá-
 tol el kergette. A' fiú, hogy minél jobb
 kenyérre tehessen szert, azt a' tsalárd-
 ságot gondolja ki, hogy magát egy *Ve-*
zinsi Báró fiának adja ki, és ezen hamis
 név alatt jelenik meg a' *Candé* mellett
 fekvő *Angrí* Várban *Turpin* Grófnénál.
 Ez a' kegyes Asszonyosság úgy nézvé a'
 gyermeket, mint az akkori *Vendei* Há-
 borúnak áldozatját, ötet magához vette;
 hanem annakutánna *Vezinsbe* és *Vilsi-*
ersbe, hol a' Nénnye Férjestől együtt la-
 kott, vissza küldötte. 16 esztendős ko-
 rában fel ébredvén a' mi serdülő Ifjúnk-
 ban a' szerentsepróbálásra való hajlan-
 dóság, egyszer tsak elenyészett, maga
 tudja hol bolyongott, míg nem 1815-dik
 esztendőben Octoberben Hazájában ismét
 megjelent. A' Nénnye, bár 17 egész eszt-
 tendőig nem látta is, még is reá esmert,
 de ő erőssen protestált ellene, hogy ő
 nem öttse neki, hanem azt állította,
 hogy ő *Navarrai Károly*. Most a'
Roueni fogságban ül, és ha így van a'
 dolog, álnoklelkiségének jutalmát el fog-
 ja venni. Hogy pedig ez az ő életének
 valóságos Historiája, azt így tudták ki:
 Egy Generalis, a' ki éppen a' *Roueni*
 várban volt szállva seregével, hallván
 ezen tsudálatos embernek izetlenkedéseit,
 egy Tisztjére reá bizta, hogy menjen el
 hozzá, és tudja ki valami úton módon
 tölle, hogy mitsoda ember legyen ő va-
 lósággal? Ez történt még Januariushan,
 mikor már a' Királyságra magát candidá-

ló *Uratska* fogva volt. Mikor a' Tiszt a'
 fogházba bement, nem akart eleinte a'
 Praetendens meg jelenni; hanem minek-
 utánna megtudta, hogy ez a' Tiszt vala-
 ha *Vendében* a' Király részén lévők közt
 katonáskodott, tsak ugyan meg mutatta
 neki magát *Navarrai Károly* név alatt,
 kalapját a' világért sem vette volna le fe-
 jéről előtte. Először gyanakodván, ha
 nem tsupán tsak azért mondja e' magát
Vendébe valónak a' Tiszt, hogy ötet ámi-
 tsa, tudakozódott tőle holmi a' helyet il-
 lető környülállásokról, és némely a' Ki-
 rály részén volt nevezetesebb személyek-
 ről, kiket meg nevezett. Gróf *Scepauxt*
 leg jobban esmerte *Navarrai Károly*.
 Minekutánna a' Tiszt egyenesen és iga-
 zán felelt kérdéseire, egész bizodalom-
 mal beszélgetett vele, és előszámlálta
 neki az okait, mellyeken fundálja azt az
 állitást, hogy ő XVII-dik Lajos. Ezután
 a' Tiszt is kérdezősködött tőle a' *Ligeris*
 jobb partja környülállásairól, és úgy ta-
 lálta, hogy mind itt mind a' *Vendében*
 jártas, és a' *Vendei* háborúban valóság-
 gal részesnek kellett neki lenni. Mikor
 pedig a' Tiszt az *Angrí* várról, melly a'
Turpin Familiájé, tudakozódott tőle,
 észre vette, hogy *Navarrai Károly* meg
 háborodott, és elpirult; de ismét egy-
 szerre öszve szedte magát, és a' Várról
 pontos előadással beszélt, de *Turpin* Fa-
 miliát nem akarta esmerni. A' beszél-
 getés ekkor 2 óráig tartott, és a' követ-
 kezett napon tovább folytatódott a' nél-
 kül mindazáltal, hogy a' Tiszt valami új
 dolgot vehetett volna ki a' fogolyból. En-
 nek a' Tisztnek Május, Junius, és Julius
 Holnapokban Párisban kellett mulatni,
 melly alkalmatossággal *Turpin* Grófné-
 val találkozván, a' *Roueni* fogolyról ve-
 le hosszasan beszélgetett. A' Grófné eze-
 ket mondotta a' Tisztnek: hogy jól em-
 lékezik reá, hogy 1795-dik esztendőben
 egy 10 esztendős gyermeket, a' ki ma-

gát egy *Vezinsi* Báró fiának adta ki, magához fogadott volt, melly gyermeke azomban esztendővel azután annak Testvérnénnye egy *Vezinsi* Fátzipötsinálónak leánya, mint ötsére reá esmert. Ő nem tsudálkozna rajta (úgy mond a' Grófné), ha a' szóban lévő Praetendens, és *Vezinsnek* fia, ugyan azon személyek volnának. — A' Tiszt Augustusban Párisból vissza tért *Rouenbe*, és egy *Gelinot* nevű Altisztje azt mondja neki, hogy látta *Delaunaynét*, a' ki azért jött *Rouenbe*, hogy mint Tanubizonyságot meghallgassák a' Praetendensnek historiájában, — és bizonyította, hogy ő testvérje az *Animalnak* (így nevezik Rouenben közönségesen a' Praetendest). A' Tisztnek eszébe jutott, a' mit *Turpinnétől* a' Grófnétól Párisban hallott, és tsak hamar szólott a' Generalissal, hogy jó volna *Turpin* asszonyságtól megtudni a' töle fel fogadott fiú nényének a' nevét. Történetből ez az Asszonyság éppen *Rouenbe* ment, a' hol a' törvényszék által élébb megeskettetvén, a' Törvényszék színe előtt kihalgattatott, és vallása egyszeribe *Protocolumba* vétetett, melly is ebből áll: az 1795-diki Télen a' *Poezi* Árendáshoz megy egy mintegy 10 esztendős gyermek; alamisnáért könyörgött; és az Árendásnak, ki töle nevét kérdezte, azt mondotta, hogy ő egy *Vezinsi* Bárónak a' fia. Az Árendás ezt hallván ötet örömmel magához fogadta, és majd kevéssel azután a' *Candé* mellett fekvő *Bourmont* nevű várba ment, mint a' Király részin lévőeknek akkori Fő Hadiszállásokra. Itt ő *Sceveaux* és *Matillon* Uraknak a' kis Báróról emlékezetet tett. *Turpin Károly* az említett Asszonyság' Testvérjének fija éppen *Bourmontban* volt akkor; a' két Generálisok kérték ötet, hogy fogná fel a' gyermeknek ügyét. Nem volt töle ez az úr idegen, és az *Angri* Várba menvén, ott *Turpin* Asszonyságot reá beszéll-

te, hogy vitetné magához az Árendástól a' kis Bárót. Meg is lett ez; a' gyermek *Angriba* vitetik. Itt eleinte szinte 3 napokig félénk és szemérmes magaviseletével kitsibe múlt hogy el nem árulta magát, de egyszerre játékjához illő alkalmaztatást vesz fel. Különösen az által győzte meg *Turpin* Asszonyságot előadásának igazsága felől, hogy a' *Vezinsi* Báró Familiáról egyenesen és körülállásosan beszéllt. Itt jól volt dolga, úgy ruházták mintha a' Házhoz tartozott volna, és az asztalnál magokkal étették. Ki ütven azonban a' háború, *Turpin* Asszonyság az erdősségbe rejtezett az ellenség elöl, a' kis Báró pedig az Erdő Mesterre bízott. A' *Couvertcroixi* ütközet után, *Turpin* Asszonyság igen nagyon nyughatatlankodott *Turpin Károlynak* sorsa felett; minthogy a' tsatában ez is jelen volt. Ezt a' kis Báró megtudván, kardot lovat kér magának; útnak indul; és hirt hozott *Turpin* Asszonyságnak 1796-dik esztendőnek vége felé; a' kivándorlott *Vezinsi* Báró vissza tér *Frantzia* Országba, hallja a' dolgot, és *Turpin* Asszonyságnak Familiája eránt mutatott jószívűségét egy levélben megköszöni; de egyszersmind azt is megjegyzette, hogy tsak egy atyafia van még ő neki életben, az is pedig *Angliában* van, a' fiú tehát bizonyosan tsalárdságban jár. *Turpin* Asszonyság e' szerént megvilágosodván, *Vezinsbe* elküldötte embereit, kik azzal a' postával jöttek vissza, hogy az a' fiú *Brunnet* nevű *Tsizmadiának* fia lehet. A' testvérnényére is utóbb rá akadván, ennek a' kérésére a' fiú még 5 hónapokig helyben maradt, azután a' háztól eltávozott, és eddig az ideig semmit róla nem hallottak. Ezen vallás után a' *Roueni* Biró a' Praetendest *Turpin* Asszonysággal confrontáltatta; a' Tiszt pedig rejtekben hallgatta a' beszédet. A' Praetendens kalap fel téve jelenik meg, és míg a' Biró több

ízben rá nem parantsolt, le sem vette azt. A' Biró: Esmeri ezt az Asszonyságot? — Pr. Nem. — Biró: Ez Turpin Asszonyság. — Pr. Nagyobb a' feje. — B. Esmeri hát Turpin Asszonyságot? — Praet. Igen is. — B. Hol látta azt? — Praet. az Angri várban. — B. Volt az úr ott? Praet. Igen is. — B. Mitsoda név alatt? Praet. Vezinsi Bátor név alatt. B. Meddig volt az úr ott? Praet. 18 hónapokig. (A' gyanúság arra indította a' Praetendenst, hogy tenne némely kérdéseket az Asszonyság' eleibe annak meg tudására hogy igazán ő é Turpin Asszonyság?) — A' Fogoly: Hány gyermekei vagynak az Asszonynak? T. A: Két Leányaim. — A' Fogoly (helybehagyta, és neveiket kérdezvén, azt is igaznak találta) Hol volt az Asszonynak az Anya, és hogy hívták? T. A. Noyantba volt rejtve, és Bougart de la Lique volt a' neve. — F. Hogy hívták azt a' személyt, a' ki Angriba az igazgatást vitte? T. A. Brissetnek, a' ki házában volt elrejtve. — F. helybe hagyta, és így kiáltott fel: „már ez egy olyan Komedia, a' melly engem nagyon mulattat.“ Még tovább is akart kérdezősködni, de a' Biró elhalgattatta. Most már Turpin Asszony kérdezte amaszt. T. A: Emlékezik az úr arra a' szolgálatra, mellyet nékem, a' testvérem fiáról való hírhozással tett, és az én ezért való háládatosságomról? — Oh, így kiáltott a' fogoly, már most látom, hogy az Asszony valósággal Turpin Asszonyság! T. A: Ha tanátsomat fogadta volna az úr, nem volna most ebben az állapotban, és nekem sem kellené az urral itt confrontáltatnom! — Erre a' fogoly felemelte fejét, eszébe jutott Királyi Karaktere, és ezt mondotta: nekem senki tanátsa sem kell; magam adok én azt; de az én tanátsom parantsolat; én Fejedelem vagyok! — Szemére hánytá Turpin Asszonyságnak, hogy akkor

sem bánt azzal az illendőséggel vele, mellyel kellett volna, mikor Vezinsi Bátor nevet viselt. Biró: Mit hányhat az úr Turpin Asszonyságnak szemére? Hát nem úgy bánt az urral mint Fiával? A' Fogoly: Az igaz; de még is kétszer elküldött házából. Az első kísérőm, a' ktt mellém adott ama barbarus Simonnak kegyetlenségét mutatta ellenem, — a' második pedig ama hitetlen Tamásnak szineskedésével bánt velem. (Ezzel a' Praetendens hihetőképben a' szerentsétlen XVII-dik Lajosnak azon két Strázsálóira tzelzött, kik a' Templomban mellette őrt állottak. Ez a' környülállás annyiban nagyon különös is, hogy a' Praetendensnek mind a' két kísérőit úgy hívták). A' Biró ezután a' Praetendenst a' fogházba vissza küldötte. Mikor elment így szóllt Turpin Asszonysághoz: ha az Asszony valósággal Turpin Asszonyság: úgy jó napot kívánok az Asszonynak, Turpin Asszonyság végre így nyilatkoztatta ki magát: hogy ő azt hiszi, és a' mennyire 20 esztendeji időköz után emlékezhetik, állithatja is, hogy a' fogoly ugyanazon személy, a' ki mint 10 esztendő gyermek magát Vezinsi Bátorának adta ki, és a' ki azután Brunet Tsizmadia' fiának esmertetett meg. Ezt a' nyilatkoztatását alá is irta.

Egy fiatal Pap Chaumont városában a' múlt Jul. 20-dikán arról prédikálván, hogy a' keresztény embernek a' kísértésen győzedelmeskedni kell, a' Szentírásból ezen ígét is felhozta szavainak fontosságára: *Kiszabadult a' Sárkány; fogjatok fegyvert és tusakodjatok ellene!* — Találkoztak némelyek a' templomban, kik a' Szentírásnak ezen értetlen szavait nem jól értették, 's hazamenvén házoknépének azt mondták újságul, hogy Bonaparte elszabadult Sz. Ilona szigetéről; a' Pap beszélt a' kathedrában. Egy David nevű kőmivesnek

felesége pedig nem csak elé beszéllette *Briancourtban* ezen hírt, hanem egyszersmind nogatta is az ifjuságot, hogy igyanak a' Császár' egészségéért. Végre oly erős lábakra kapott ezen hír, hogy némely emberek marháikat is eladták attól való féltékben, hogy a' hadakozás ismét kiütvén, el fogják venni (requirálják) az ármáda' számára. A' dolog' következése a' lett, hogy *Dávidnét* a' *Chaumonti* törvényszék három hónapra fogságra és 50 Frank birságfizetésre büntette.

Straszburchban ilyen újság történt *September*' 18-dikán: — *Warrin* nevű legöregebb *Posta-Kurir* *Párisból* közönséges postaszekerem útozván *Straszburch* felé, ide oly útasítás érkezett azközben 17-dikben telegrafus által a' *Párisi* Politziai Ministertől az itt lévő Politziai Biztossághoz, hogy *Warrin* t, mihelyest a' város' kapujához megérkezend, lépják-meg, tartóztassák-le, 's egy meghatározott leveles pakétját vegyék-el. *Biztos* *Böhm*, a' ki ezen parantsolatot kapta, két politziai szolgával a' kapunál megállván, telyesíteni akarta az eleibe adatott rendelést, hanem *Warrin* pistolyra kapott 's azt mondotta, hogy azonnal agyon lövi a' ki reá vagy az ő leveles tarisznyájára teszi a' kezit, mert ő azt csak a' Postahivatalnak köteles által adni; nem is bántották, hanem elébb a' Postára kísérték, 's onnét vitték-el azután a' Politziai Biztossághoz.

Orosz Birodalom.

A' *Hamburgi* újságlevelek tzerént *Sándor* Császár útnak indult *Peters-*

burgból *Mohilon* felé, a' honnét *Oktober* közepére *Moskau* városába érkezni szándékszott, 's úgy voltak elintézve az *Udvarnál* a' dolgok, hogy *Ersébet* és *Mária Császárnék* 's *Miklós Nagy Hertzeg* és *Alexandra Nagy Hertzegné* is, akkorra ugyan oda (*Moskauba*) megérkezvén, a' jövő esztendőnek *Május* hónapjáig mind egygyütt ott lakjanak.

* * *

A' *Hamburgban* lakó *Orosz Császár* *Consul* ilyen *Intést* vett *Petersburgból*, hogy az ott találtatható *Orosz* hajós *Kapitányokkal* hivatalos módon közölje: — „Ő *Orosz Cs.* Felsége ugyan, a' több *Szövetséges* *Hatalmasságokkal* egygyütt, már a' leghathatósabb eszközöknek elővéttetését meghatározták a' végre, hogy az *Afrikai* *tolvaj* *Státusok*' *tengeri* *ragadozásának* véget vessenek: hanem mintahogy ezen *alkudozások* nem hajtathatnak végre oly hamar, 's ezen *ragadozó* *hajók* a' *tengereket* a' *Frantzia* *Spanyol* és *Portugallus* *partok* mellett az alatt is nyughatatlankodtatják, tehát jó leszen, ha a' nevezett *tengerekre* evező *Orosz* *kereskedő* *hajók*, addig, míg ezen *alkudozások* végre hajtódnának, olyan *Török* *menedék*-*levelet* (*passust*) szereznek magoknak, a' milyeneket a' *Porta* a' *Középtengerre* evező *hajóknak* szokott adni.“

Olasz Ország.

Mária Therezia ő *Cs.* *Fő Herczeg*-*aszszonyságának* *Ferdinandus* *Toskánai* *Cs.* *Nagy* és *Fő Herczeg*' *leányának*, *Szavoyai* *Carignan* *Károly* *Princzel* *való* *házassági* *összszeadattatása*, *Sept.* *30-dikán* *ment* *véghez* a' *Florentziai* *fő templom-*
ban.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czédulában: —
Oct. 10-dik napján 285 $\frac{1}{2}$ — 11-dikén 281 $\frac{1}{2}$ — 13-dikén 272 $\frac{1}{2}$ — forintot.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Méltóságos *Markus Ignátz* úr helyébe, kinek Udvari Ref. Tanácsossá lett neveztetésiről már emlekeztünk, Nemes Pest Vármegyének nagy érdemű második Vice Ispányát Tekintetes *Ottlik Dnniel* urat nevezte Mélt. *Majláth György* Personális ur, *Personalis Itélőmesterré*.

* * *

Felső Urunk a' Dunán inneni Esztergomi Egyházi Megye' Esperestjét, Theologia' Doctorát, és eddig az ideig *Ölvedi Plébánust*, Tisztelendő *Kratochvila* Mihály urat Esztergomi Kanonokká kinevezni kegyelmesen méltóztatott, — ki is ezen új hivatalába *Nagy Szombathban* e' folyó Octobernek 20-dikán a' minap említett Tiszt. *Stájter* urral egyszerre iktatódott be.

* * *

Buda. — E' folyó Hónapnak 4-dikén itt is szíves öröm, és buzgó ajtatóssági czeremoniák közt innepeltetett Felső Urunknak neve napja. Annak mindenfelé elterjedett híre, hogy miképpen törekedik ő Felsőge legközelébb mostani terhes utazásában Népeit boldogítani, nevelte a' külömben is tisztelet 's háládatosság érzésivel tellyes szívekben a' buzgóságot. Minden Templomokban áhítatos könyörgések mondattak ő Felsőge' életének sokáig való terjedéséért. Különösen díszesítette az innepet az a' Katona paradé, melly Felső Magyar Országi utazásából megérkezett *Ferdinand* Fő Hercegnék, Országunk Kommandirozó Generalisának rendeléséből tétetett. A' Fő Herceg mind a' két Szomszéd Városnak kebeléből a' fennt irtt napon délelőtti 10 órára ki parantsoltatta a' katonákat a' Vár alatt lévő Rétre, és itt velek Istentiszteletet tartatott, mellyen mind maga, mind a' Fő Generalisság és Stabalis Tisztek, egyéb katonai Tisztviselőkkel egyetemben jelen voltak és részt vettek. A' Budai és

Pesti Várörző Sereg, ugymint a' *Jároscopy*, *Piret*, és *Beriski* Granatéros Batalionok, az *Eszterházy Beaulieu* Regementeknek Batalionjaik, az 5-dik Hadi Artilleriai Regementnek 1 Batalionja, és egy Osztály Palatinus Huszárok karéba állítottak; a' karré előtt egy Sátor volt felütve, melly alatt Fő Tiszt. Hadi Superior *Varju Victorius* úr Misét tartott, és ennek végeztével a' kiállított Tsoport tüzet adott. Az egész Katona paradé olly ékesen, szép rendel, és áhítatóssággal ment véghez, hogy minden Jelenlévők gyönyörködve nézték, mint olvadt olly szépen öszve a' bajnoki tűz, a' vallási szelid buzgósággal Mársnak ezen ide kiállított Vitéz fijaiban. — A' Budai Városi Fő Templomban Fő Tisztelendő Apátor, Esperest, és Első Plebánus *Lubisitz Ignátz* úr mondott Nagy Misét.

E r d é l y.

Ezen nagy Fejedelemséget ismét megfosztá a' halál egy valósággal nagy oszlopemberétől, a' midőn nagy méltóságú Gróf Magyar Gyerő Monostori L. Báró *Ke m é n y S á m u e l*, Cs. K. Camerarius Valóságos Belső Titkos Tanácsos úr ő Excellentziáját, Státusok' Eölülőjét, az élők seregéből kiszollítá. Ő Exc.ája *Radnán*, az ott lévő híres savanyú vízzel mint orvosi curával élvén, e' közben múlt-ki Sept. 23-dik napján a' világból. Most tsak ennyit jelenthetünk ezen szomorú esetről addig is, míg bővebb tudósítást vehetnénk felőlle.

Nagy Mélt. Gr. *Bethlen Imre* Cs. K. Camerarius urat, N. Rüküllő Vármegyének eddig volt Fő Ispányát, a' Sz. István Apost. K. Rend' Kis Keresztes Vitézét, a' maga Titkos Tanácsosává nevezni, 's egyszersmind ő Exc.áját a' nevezett Vármegyéből, mint Fő Ispányt, N. Alsó Fejér Vármegyébe által tenni, méltóztatott ő Cs. K. F.ge, a' hol szép jószágai vagynak ő Excellentziájának.